

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 3Tos/115/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2723010033
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 08. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Rastislav Kresl
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2023:2723010033.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Rastislava Kresla a sudcov JUDr. Kataríny Stanislavskej a JUDr. Ladislava Révesa, v trestnej veci proti odsúdenému A. B., nar. XX.XX.XXXX v C., pre zločin nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d) Trestného zákona, o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Skalica zo dňa 19.04.2023, č. k. 6Nt/8/2023-29, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 08.08.2023 v Trnave, takto

rozhodol:

Podľa § 193 odsek 1 písm. c/ Trestného poriadku sa sťažnosť odsúdeného A. B., nar. XX.XX.XXXX v C., z a m i e t a.

odôvodnenie:

Okresný súd Skalica napadnutým uznesením zo dňa 19.04.2023, č. k. 6Nt/8/2023-29 rozhodol tak, že podľa § 399 ods. 2 Trestného poriadku zamietol návrh odsúdeného A. B., nar. XX.XX.XXXX v C., na povolenie obnovy konania pôvodne vedeného na Okresnom súde Skalica pod sp. zn. 6T/157/2016, nakoľko neboli zistené podmienky obnovy konania podľa § 394 Trestného poriadku.

V odôvodnení napadnutého uznesenia okresný súd konštatoval, že v konaní vedenom na Okresnom súde Skalica pod sp. zn. 4T/157/2016 nevyšli dodatočne najavo nové skutočnosti a dôkazy, ktoré by boli súdu skôr neznáme, a ktoré by v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi mohli odôvodniť iné rozhodnutie o vine.

Proti tomuto uzneseniu podal ihneď, po vyhlásení uznesenia, sťažnosť odsúdený (č. I. 27 spisu), ktorú následne odôvodnil prostredníctvom obhajcu osobitným písomným podaním (č. I. 36 spisu) ako i vlastnoručným písomným podaním (č. I. 41-45 spisu).

V odôvodnení podanej sťažnosti odsúdený prostredníctvom obhajcu poukázal na to, že okresný súd odôvodnil sťažnosťou napadnuté uznesenie tým, že odsúdeným uvádzaná nová skutočnosť, ktorou odôvodnil svoj návrh na povolenie obnovy konania, ktorou malo byť to, že nemal vedomosť o uznesení Generálneho prokurátora SR č. 2014 VI/2P242/15/1000-7 zo dňa 20.07.2015 v spojení s rozhodnutím Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 3To/104/2016 a 4To/11/2014, z ktorých vyplýva, že ak akékoľvek množstvo sušiny marihuany neobsahuje koncentráciu účinnej látky THC najmenej 2% hmotnostných, nepôjde o omamnú a psychotropnú látku v zmysle zákona č. 139/1998 Z. z. a nepôjde o trestný čin, nie je pre súd novou skutočnosťou alebo dôkazom, ako to predpokladá ustanovenie § 394 Trestného poriadku. Rovnako tak súd neakceptoval to, že pre odsúdeného ako osobu išlo o novú skutočnosť, nakoľko ho o tom neinformoval ani vtedy v pôvodnom konaní ustanovený obhajca. Podľa názoru súdu sa však jedná o právnu otázku, ktorá nemôže byť predmetom prieskumu návrhu na obnovu konania tak, ako ju formuluje odsúdený. Okresný súd neakceptoval ani ďalšiu novú skutočnosť uvádzanú odsúdeným, a to nepreskúmateľnosť záverov znaleckého posudku č. ČES:PPZ-KEU-BA-EXP-2016/1861 zo dňa 18.02.2016, nakoľko z nich nemožno podľa názoru odsúdeného vyvodiť, z akého množstva materiálu sa skúmalo percento účinnej látky. Okresný súd k tomu uviedol, že predmetný znalecký posudok bol vykonaný v prípravnom konaní a skutočnosť, že tento nebol vykonaný v konaní pred súdom bola spôsobená tým, že bola schválená dohoda o vine a treste medzi prokurátorom a odsúdeným. Podľa

názoru súdu to nie je nová skutočnosť, pretože odsúdený sa vzdal práva na verejný proces práve schválením dohody o vine a treste, pričom bol súd toho názoru, že nešlo taktiež o nové skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli súdu skôr známe a ktoré by mohli samy osebe alebo v spojení s inými už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo, vzhľadom na ktoré by uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchateľa.

V tejto súvislosti namietal, že sa nestotožňuje s odôvodnením napadnutého uznesenia a ani s uznesením samotným, toto považuje za nesprávne, nedôvodné a vydané v rozpore s ustanoveniami Trestného poriadku upravujúcimi podmienky povolenia obnovy konania. Odsúdený uviedol, že on nie je osobou právne znalou, teda osobou, ktorá by mala právnické vzdelanie. Z uvedeného dôvodu sa v čase pôvodného konania, kedy bola schvaľovaná dohoda o vine a treste spravoval názorom svojho vtedajšieho súdom ustanoveného obhajcu, s ktorým sa však v súčasnosti nestotožňuje, nakoľko si podľa svojich možností predmetnú právnu problematiku naštudoval. Preto je presvedčený, že jeho neznalosť a spravovanie sa nesprávnym právnym názorom svojho obhajcu nemôže byť dôvodom a ani prekážkou uplatnenia jeho procesných práv, a to všetkých procesných práv a zvlášť v situácii, keď ide o nové skutočnosti a dôkazy, ktoré by nepochybne mohli mať pozitívny vplyv na rozhodnutie súdu o jeho vine a treste v pôvodnom konaní a priniesť iné, priaznivejšie súdne rozhodnutie ohľadne tohto výroku. Odsúdený podal návrh na povolenie obnovy konania s dostatočným zdôvodnením, ktoré podľa jeho názoru nebolo vyvrátené úvahami súdu formulovanými v odôvodnení napadnutého uznesenia. Na základe uvedeného navrhol, aby nadradený súd vyhovel sťažnosti, zrušil napadnuté uznesenie a to v celom rozsahu a vrátil vec na nové konanie a rozhodnutie okresnému súdu.

Odsúdený vo vlastnoručnom odôvodnení podanej sťažnosti namietal (skrátene), že okresný súd svojvoľne a arbitrárne zamietol povolenie na obnovu konania ignorujúc rozsiahlu judikatúru ESLP, dohovor o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Namietal tiež, že bol nesprávne poučený podľa čl. 2 ods. 1 protokolu, č. 7 k dohovoru, podľa čl. 2 ods. 1 protokolu č. 7 k Dohovoru, ktoré bližšie citoval. V ďalšom poukázal na jednotlivé ustanovenia Ústavy SR ako aj na ustálenú judikatúru ústavného súdu. K tomu záverom uviedol, že obnova konania je svojou povahou konaním rehabilitačným, schopným odhaliť a napraviť prípadné justičné omyly. Okresný súd Skalica však ignoroval svoju povinnosť chrániť jeho ľudské práva a slepo obhajoval porušenia v predchádzajúcom konaní. Poukazujúc na str. 4 ods. napadnutého uznesenia namietal, že svoju nelegálnosť nemôže súd zlegalizovať poukazovaním na iné nelegálne rozhodnutia, ako to na str. 4 urobil okresný súd. V ďalšom uviedol, že generálny prokurátor SR správne stanovil minimálnu koncentráciu THC na úroveň 2% hmotnostných, pod ktorú úroveň nejde o omamnú a psychotropnú látku. Svojím rozhodnutím generálny prokurátor nasledoval ústavnú judikatúru a rozhodovaciu prax ESLP, ako i právo Európskej únie, ktoré miesto toho, aby okresný súd rešpektoval, sa snažil poprieť a zvoliť arbitrárny a svojvoľný výklad práca. Okresný súd miesto nezávislého preskúmania jeho návrhu ako i rozhodnutia GP SR sa stal predĺženou rukou žalobcu a vopred prejednal jeho vinu. Preto žiadal, aby odvolací súd napadnuté uznesenie zrušil, vec vrátil prvostupňovému súdu na nové prejednanie veci, pričom súčasne nariadil vec prejednať v inom zložení senátu.

Podľa § 192 odsek 1 Trestného poriadku pri rozhodovaní o sťažnosti preskúma nadriadený orgán

a) správnosť výrokov napadnutého uznesenia proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť

b) konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia.

Krajský súd v Trnave na podklade podanej sťažnosti postupoval podľa § 192 ods. 1 Trestného poriadku tým, že preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, ako i konanie predchádzajúce jeho vydaniu, pričom dospel k záveru, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná.

Z obsahu spisového materiálu sťažnostný súd zistil, že vykonaným dokazovaním dospel okresný súd k správne právnemu záveru, že v danom prípade nie sú splnené podmienky na to, aby bolo možné návrhu odsúdeného o povolenie obnovy konania vyhovieť.

Sťažnostný súd si závery okresného súdu prezentované v napadnutom uznesení osvojil a v celom rozsahu na ne odkazuje, bez potreby opakovania týchto dôvodov vo svojom sťažnostnom uznesení. V tejto súvislosti sťažnostný súd poukazuje na to, že v dvojinštančnom súdnom konaní rozhodnutia súdu prvého a druhého stupňa tvoria jednotu, a v prípade, ak sa sťažnostný súd stotožní s úvahami súdu nižšieho stupňa a tieto považuje za zákonné a správne, nie je potrebné, aby tieto opakovával vo svojom rozhodnutí, ale stačí, aby na tieto len stručne poukázal. (viď uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2Tdo/2/2018 z 23. januára 2018)

Nad rámec uvedeného okresným súdom v napadnutom uznesení sťažnostný súd konštatuje, že pre povolenie obnovy konania vo všeobecnosti musia byť kumulatívne splnené dve podmienky. Musia nastať

skutočnosti súdu skôr neznáme a zároveň musia byť spôsobilé privodiť priaznivejšie rozhodnutie pre páchatel'a v tomto prípade vo výroku o vine a treste.

Na základe uvedeného považuje sťažnostný súd za potrebné v prvom rade uviesť, že obnova konania je mimoriadnym opravným prostriedkom, ktorého zmyslom je odstránenie nedostatkov v skutkových zisteniach alebo vo výroku o treste, ku ktorým došlo preto, lebo v pôvodnom konaní neboli známe všetky podstatné skutočnosti a dôkazy, nakoľko tieto vyšli najavo až po právoplatnosti rozhodnutia. Uvedeným mimoriadnym opravným prostriedkom je možné zrušiť právoplatné rozhodnutie vo veci, ale len vtedy, pokiaľ sú na to splnené podmienky, pričom súd nie je oprávnený preskúmať správnosť rozhodnutia. Predpokladom obnovy konania je existencia skutočností a dôkazov súdu skôr neznámych, ktoré vyšli najavo až po právoplatnosti rozhodnutia a tieto sú tak závažné, že odôvodňujú zásah do stability nezmeniteľnosti právoplatného rozhodnutia. V konaní o povolení obnovy konania neplatí revízný princíp. V praxi to znamená, že na základe ustanovenia § 394 Trestného poriadku nie je v konaní o povolenie obnovy konania daná možnosť preskúmať procesný postup súdu v pôvodnom konaní ani vecnú správnosť jeho rozhodnutia. Vzhľadom na uvedené krajský súd dospel k záveru, že podmienky na povolenie obnovy konania podľa § 394 Trestného poriadku v predmetnej trestnej veci neboli splnené. V tejto súvislosti krajský súd poukazuje na skutočnosť, ktorú v odôvodnení napadnutého rozhodnutia uviedol aj okresný súd, a to, že zo strany odsúdeného neboli predložené žiadne nové skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mohli samy osebe alebo v spojení so skutočnosťami alebo dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine, alebo so zreteľom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a alebo uložený druh trestu by bol v rozpore s účelom trestu.

Pokiaľ ide o obhajobou uvádzané nové dôkazy, ktoré by mohli odsúdenému privodiť priaznivejšie rozhodnutie o vine (zrejme oslobodenie spod obžaloby), tieto vyhodnotil aj krajský súd ako nedôvodné. K ustáleniu viny odsúdeného v konaní Okresného súdu Skalica pod sp. zn. 6T/157/2016 došlo na základe schválenej dohody o vine a treste uzatvorenou medzi prokurátorom Okresnej prokuratúry Skalica a obvineným A. B. dňa 04.10.2016, modifikovanou dňa 08.02.2017. Za takejto dôkaznej situácie je aktuálne tvrdenie odsúdeného, že v čase pôvodného konania, kedy bola schvaľovaná dohoda o vine a treste spravoval názorom svojho vtedajšieho súdom ustanovené obhajcu, s ktorým sa však v súčasnosti nestotožňuje, potrebné - bez ďalšieho vierohodného a logického vysvetlenia - vyhodnotiť ako účelové, resp. nevierohodné. Odsúdený až s odstupom viac ako 5 rokov od uzatvorenia dohody o vine a treste, ktorá bola schválená na základe jeho dobrovoľného uznania viny, uvádza, že ním uvádzané skutočnosti a dôkazy, ktoré boli súdu známe už v čase rozhodovania, majú pre neho priniesť priaznivejšie súdne rozhodnutie o jeho vine. Zhrňujúc tieto sťažnostné námietky odsúdeného krajský súd pripomína, že v konaní o návrhu na povolenie obnovy konania nemožno preskúmať vecnú správnosť rozsudku, resp. v danom prípade schválenej dohody o vine a treste, vydanými v základnom konaní. Toto konanie sa obmedzuje predovšetkým na riešenie otázky, či návrh na povolenie obnovy konania obsahuje skutočnosti alebo dôkazy, ktoré sú pre súd nové, skôr neznáme. Dôvodom obnovy konania podľa § 394 ods. 1 Trestného poriadku teda nemôže byť každá nová skutočnosť alebo nový dôkaz, o ktorých sa súd dozvie, ale len tie kvalifikované, teda také, ktoré sú spôsobilé ovplyvniť rozhodnutie o vine a treste, pričom toto posúdenie je výlučne úlohou rozhodujúceho súdu. Samotné tvrdenie osoby, ktorá podala návrh na povolenie obnovy konania, nie je pre takéto zásadné rozhodnutie postačujúce a súd ani nie je povinný vydať rozhodnutie v súlade s jej právnymi názormi (I. ÚS 50/04) alebo hodnotením dôkazov (IV. ÚS 252/04).

V intenciách už uvedeného okresným súdom v napadnutom uznesení krajský súd uzatvára, že odsúdeným uvádzané skutočnosti nemajú povahu dôkazov a skutočností, ktoré by boli súdu skôr (v pôvodnom konaní) neznáme a ktoré by v zmysle § 394 ods.1 Trestného poriadku mohli viesť k zmene pôvodne schválenej dohody o vine a treste. Krajský súd sa preto so záverom okresného súdu v celom rozsahu stotožnil a na podklade vyššie uvedených dôvodov nepovažoval námietky odsúdeného uvedené v jeho sťažnosti za opodstatnené a neakceptoval ich.

Záverom krajský súd len dodáva, že odsúdený zahlásenú sťažnosť odôvodnil v podstate rovnakými argumentami, aké uviedol vo svojom návrhu na obnovu konania, pričom s týmito sa náležite vysporiadal už okresný súd v napadnutom uznesení. V tejto súvislosti potom krajský súd uvádza, že z obsahu argumentov odsúdeného uplatnených v predmetnej sťažnosti, je zrejmé, že sa s argumentáciou okresného súdu nevie alebo nechce stotožniť a opakovane presadzuje vlastný náhľad na rozhodnutie o povolenie obnovy konania, na čo má síce právo, no súčasne treba uviesť, že právo na spravodlivý proces negarantuje osobe právo na to, aby bolo rozhodnuté v súlade s jej predstavami a požiadavkami, ale najmä právo na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré preskúmateľným spôsobom, jasne

a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky, vrátane odpovedí na argumenty predstreté odsúdeným.

Pretože krajský súd nezistil žiadne dôvody pre zmenu napadnutého uznesenia, ktoré by odôvodňovali zrušenie, resp. zmenu napadnutého uznesenia, sťažnosť odsúdeného zamietol ako nedôvodnú podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku.

Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.